

Orde van dienst zondag 9 november 2025
aanvang 10:00 uur in de Hoeksteen
Voorganger: ds. Sita Hofstra
Organist:

- **Welkom en mededelingen**

- **Eerste lied: Psalm 17: 1 en 3**

1. Hoor, Heer, Gij God van trouw en recht,
mijn zaak is recht, hoor naar mijn klagen,
doe eindelijk uw aanschijn dagen,
dan is voorgoed het pleit beslecht.
Gij hebt gepeild mijn diepste gronden,
mijn hart doorschouwd in diepste nacht,
mijn woord getoetst aan wat ik dacht,
en gij hebt mij oprecht bevonden.
3. Gij hulp van wie wordt overmand,
hoe wonderbaar kunt Gij bevrijden!
Hoe zegent Gij die U verbeiden,
die schuilen bij uw rechterhand.
Behoed mij dan, laat mij niet vrezen,
behoed de appel van uw oog;
breid uit uw vleugels van omhoog
en laat mij zo geborgen wezen.

- **Stil gebed**

- **Bemoediging en groet**

V: Onze hulp is in de naam van de Heer

G: Die hemel en aarde gemaakt heeft

V: die trouw blijft over grenzen heen

G: Die niet loslaat wat hij begonnen is.

V: De Heer zij met u

G: Ook met u zij de Heer.

- **Kyriëgebed**, elke bede wordt beantwoord met gezongen "Heer ontferm u"

- **Glorialied: "Kijk eens om je heen" (= "Samen spelen"), Alles wordt nieuw II, nr. 28**

Kijk eens om je heen, kijk eens om je heen
geef elkaar een hand, je bent niet alleen
want wij moeten samen delen
samen zingen, samen spelen,
ook al zijn wij nog maar klein,
samen spelen is pas fijn.

Kijk eens om je heen, kijk eens om je heen,
wij zijn in de wereld niet alleen
God kent ieder kind bij name
zeg maar ja en zeg maar amen
ook al zijn wij nog maar klein,
God wil onze vader zijn.

- **Met de kinderen**

gesprekje over Sint Maarten

- **Zingen: "Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad" (ELB 262)** tijdens het zingen van dit lied gaan de kinderen naar de kinderdienst

1. Uw Woord is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad.
Uw Woord is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad.
Uw Woord is een lamp, uw Woord is
een licht.
Uw Woord is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad.

- **Lezing: Genesis 21: 8-19 (NBV21)**

⁸ Het kind groeide voorspoedig op, en toen de dag gekomen was dat het van de borst werd genomen, gaf Abraham een groot feest. ⁹ Sara zag dat de zoon die Abraham bij Hagar, haar Egyptische slavin, had gekregen, spottend lachte. ¹⁰ Daarom zei ze tegen Abraham: 'Jaag die slavin en haar zoon weg, want ik wil niet dat de zoon van die slavin straks deelt in de erfenis die mijn zoon Isaak krijgt.' ¹¹ Dit voorstel beviel Abraham allerminst; het ging immers om zijn eigen zoon. ¹² Maar God zei tegen hem: 'Je hoeft je niet bezwaard te voelen vanwege de jongen of je slavin. Alles wat Sara je vraagt moet je doen, want alleen de nakomelingen van Isaak zullen gelden als jouw nageslacht.' ¹³ Maar ook uit de zoon van je slavin zal Ik een volk doen voortkomen, omdat ook hij een kind van je is.'

¹⁴ De volgende morgen vroeg nam Abraham brood en een zak water, legde die op Hagars schouder, gaf haar ook het kind mee en stuurde haar weg. Ze trok de woestijn van Berseba in en doolde daar rond. ¹⁵ Toen het water uit de zak op was, liet ze haar kind onder een struik achter. ¹⁶ Zelf ging ze een eindje verderop zitten, op een boogschot afstand, omdat ze niet kon aanzien hoe haar kind stierf. En terwijl ze daar zo zat, hilde ze bittere tranen. ¹⁷ Maar God hoorde de jongen kermen, en de engel van God riep Hagar vanuit de hemel toe: 'Wat is er, Hagar? Wees gerust: God heeft je jongen, die daar ligt te kermen, gehoord.' ¹⁸ Sta op, help de jongen overeind en ondersteun hem. Ik zal een groot volk uit hem doen voortkomen.' ¹⁹ Toen opende God haar de ogen en zag ze een waterput. Ze liep ernaartoe, vulde de waterzak en gaf de jongen te drinken.

- Zingen: Lied 804 "De Heer heeft naar mij omgezien!"

1. De Heer heeft naar mij omgezien!
Ik had geen leven meer, indien
Hij mij had laten dolen, klein
in eindeloosheid der woestijn.
2. Hij zag naar mij, – nu zie ik Hem,
hoor in de eenzaamheid zijn stem.
De bron des levens is vlakbij, –
Gods toekomst opent zich voor mij.

- Lezing: Romeinen 12: 1 t/m 13 (NBV21)

⁸ Door zijn geloof ging Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam op weg naar een plaats die hij als erfenis zou ontvangen, en hij ging op weg zonder te weten waarheen. ⁹ Door zijn geloof trok hij naar het land dat hem beloofd was maar hem nog niet toebehoorde. Samen met Isaak en Jakob, mede-erfgenamen van de belofte, woonde hij daar in tenten ¹⁰ omdat hij uitzag naar de stad met fundamenten, door God zelf ontworpen en gebouwd. ¹¹ Door haar geloof ontving ook Sara, hoewel ze onvruchtbaar was gebleven en niet meer in de bloei van haar leven was, de kracht om een kind voort te brengen, en wel omdat ze vertrouwdde op degene die de belofte had gedaan. ¹² Zo bracht één man, wiens kracht al gestorven was, ontelbaar veel nakomelingen voort, zo veel als er sterren aan de hemel zijn en zand op het strand langs de zee.

¹³ Zij allen zijn in geloof gestorven; wat hun beloofd was hebben ze geen werkelijkheid zien worden, ze hebben slechts een glimp ervan begroet, en ze zeiden van zichzelf dat zij op aarde leefden als vreemdelingen en gasten. ¹⁴ Door zo te spreken lieten ze blijken op doorreis te zijn naar een vaderland. ¹⁵ En daarmee bedoelden ze niet het vaderland waaruit ze weggetrokken waren, anders waren ze daarheen wel teruggekeerd. ¹⁶ Nee, ze keken reikhalzend uit naar een beter vaderland: het hemelse. Daarom schaamt God zich er niet voor hun God genoemd te worden en heeft Hij voor hen een stad gereedgemaakt.

- Zingen: Lied 727: 1, 3 en 10 "Voor alle heiligen in de heerlijkheid die U beleden in hun aardse strijd"

1. Voor alle heiligen in de heerlijkheid
die U beleden in hun aardse strijd,
zij uw naam lof, o Jezus, te allen tijd!
Halleluja, halleluja!
3. Maak al uw strijders in dit aardse gevecht
moedig als hen wier pleit reeds werd beslecht
tot aan de tijd die Gij hebt toegezegd.
Halleluja, halleluja!
10. Van alle einders, van de verste kust
zullen zij vinden vrede, feest en rust,
U lovend, Vader, Zoon, Heilige Geest!
Halleluja, halleluja!

- Preek

- Zingen: Lied 910: 1, 3 en 4 "Soms groet een licht van vreugde"

1. Soms groet een licht van vreugde
de christen als hij zingt:
de Heer is 't die met vleugels
van liefde hem omringt.
Loopt alles ons ook tegen,
Hij zal ons 't goede doen,
Hij geeft na donkere regen
een mild en klaar seizoen.
3. Hij die met heerlijkheden
de leliën bekleedt,
zal ook zijn kinderen kleden,
Hij kent ons lief en leed.
Geen schepsel wordt vergeten,
Hij houdt het al in stand,
die vogels geeft te eten,
Hij voedt ons uit zijn hand.
4. Al zal geen wijnstok dragen,
geen vijgenboom zijn vrucht,
al ligt het veld te klagen
onder een lege lucht,
God doet zijn hand toch open,
zijn lof krijgt stem in mij.
Daar ik op Hem mag hopen,
ben ik alleen maar blij.

- Gebeden

- Collectemoment

- Zingen: Lied 802: 1, 3 en 4 "Door de wereld gaat een woord"

1. Door de wereld gaat een woord
en het drijft de mensen voort:
'Breek uw tent op, ga op reis
naar het land dat Ik u wijs.'
Here God, wij zijn vervreemden
door te luisteren naar uw stem.
Breng ons saam met uw ontheemden
naar het nieuw Jeruzalem.
3. Menigeen ging zelf op pad
daar hij thuis geen vrede had.
Eeuwig heimwee spoort hem aan
laat ook hem het woord verstaan.
Here God, wij zijn vervreemden
door te luisteren naar uw stem.
Breng ons saam met uw ontheemden
naar het nieuw Jeruzalem.

4. naar het nieuw Jeruzalem.
Door de wereld klinkt een lied
tegen angsten en verdriet,
tegen onrecht, tegen dwang
richten pelgrims hun gezang.

- Zegen

V: In ons hart en in ons huis

A: de zegen van God.

V: In ons komen en in ons gaan

A: de vrede van God.

V: In ons leven, op onze zoektocht,

A: de liefde van God.

V: Bij het einde, nieuw begin,

**A: de armen van God om ons te ontvangen,
thuis te brengen.**

Gezongen:

Amen, amen, amen.